

at en Del Beboere oppe i min Valgkreds i Morild i Taars Sogn allerede i Fjor indbragte et Andragende om Tilskud til Opførelse af en ny Kirke, og netop i Dag har jeg modtaget Brev fra Kirkeudvalgets Formand, hvori han minder mig om at drage denne Sag frem, da man oppe i denne Kreds er meget interesseret i dette Spørgsmaals Løsning. Andragendet er, saavidt mig bekendt, støttet af de lokale Autoriteter, Præst, Provst og Biskop, og det begrundes med, at Beboerne paa den Plads, hvor man tænker sig Kirken bygget, have en uforholdsmæssig lang Kirkevej; det er opgivet mig, at de have omtrent en Mil til Sognekirken og ligeledes ca. en Milsvej til de nærmestliggende andre Kirker. Det er jo et ret ejendommeligt Forhold, idet der vist ikke er mange Steder i Landet, hvor Beboerne i et Pastorat have en saa lang Kirkevej. Der kunde altsaa være meget, der taler for at imødekomme disse Beboeres Ønske. Jeg ved jo meget vel, at der hvert Aar af den Bunke Andragender, der ligger i Kultusministeriet, indgaar en Del paa Finansloven, og da Forslag om en saadan Bevilling ikke findes paa Finanslovsforslaget i Aar, vil jeg derfor gerne spørge den højtærede Kultusminister, om der er nogen Udsigt til, at der i nogen nær Fremtid kunde blive taget Hensyn til disse Beboeres Andragende. Jeg tror, at man, hvis det kunde lade sig gøre, vilde imødekomme et meget berettiget Krav og gøre en Del Gavn paa denne afsides Egn.

Dernæst vil jeg gerne omtale en anden Sag, som ogsaa angaar den højtærede Kultusministers Budget. I den foregaaende Rigsdagssamling blev der ved særlig Lov vedtaget en Bevilling om forhøjet Tilskud til de private Realskoler. Dette Forslag indkom sidst paa Rigsdagssamlingen ved privat Initiativ og blev vedtaget, og Bevillingen findes i Aar for første Gang paa Finansloven. Denne Sag blev, som sagt, indbragt her i Tinget i sidste Øjeblik og blev gennemført, uden at der blev nedsat Udvalg angaaende Sagen eller foretaget nogen nærmere Undersøgelse. Det er ikke min Mening i nogen Maade at kritisere dette, lige saa lidt som det er min Mening at kritisere denne Bevilling i det hele taget, men der er et andet Forhold, som jeg gerne vilde henpege paa, og det er det, at man ved denne Bevilling er kommen ret højt med Hensyn til Tilskud til de private Realskoler's Elever, og at der kunde af denne Bevilling være Anledning til at tage Sigte paa ogsaa at for-

høje den Bevilling, der gives paa Finansloven til den fri Folkeskole. Forholdet er jo dog dette, at de Børn, som søge de private Realskoler, i Regelen ere de økonomisk bedrestillede Børn; i alt Fald kan man forudsætte, at deres Forældre som Regel ville være mere økonomisk velstillede end de Forældre, hvis Børn søge den fri Folkeskole. Nu oplyste den ærede Ordfører for dette Forslag om Tilskud til de private Realskoler i Fjor, at naar dette Forslag blev vedtaget, vilde Tilskuddet til Børnene i de private Realskoler udgøre saadan noget som 18 Kr. pr. Barn. Jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at det Tilskud, som ydes til den fri Folkeskole, neppe vil udgøre synderligt over 5 Kr. pr. Barn. Det er jo en meget stor Forskel, og hele dette Forhold er meget lidt demokratisk. Alle, eller i alt Fald Flertallet i denne Sal, ere vistnok enige om, at Friskolen har virket i høj Grad befrugtende paa Folkeskolen i det hele, og Staten har ogsaa givet denne Skole sin Anerkendelse gennem den lille Bevilling, som findes paa Finansloven til Støtte for denne Skole, men det forekommer mig, at det vilde være i høj Grad ikke alene demokratisk, men ogsaa retfærdigt, hvis den højtærede Kultusminister og det kommende Finansudvalg kunde enes om at forhøje den lille Bevilling, som nu gives til den fri Folkeskole, og derved bringe et bedre Forhold i Stand mellem den Bevilling, der ydes til de private Realskoler, og den, der ydes til den fri Folkeskole.

Dernæst kommer jeg til en Sag, som er af større Betydning, men som for saa vidt ogsaa er et mere lokalt Spørgsmaal for min Landsdel. Denne Sag angaar Fiskeriforholdene paa Vestkysten af Nordjylland. Vi have allesammen her i denne Sal været enige om, og ere det selvfølgelig ogsaa fremdeles, at gøre alt muligt for at betrygge vore Vestkystfiskere i deres farlige Erhverv, og det er jo ganske særligt paa Vestkysten, at Fiskerierhvervet er farligt, der, hvor man ikke har været i Stand til dels af økonomiske dels af geologiske og andre Grunde at bygge Havne, som kunde give den samme Betyggelse, som Fiskerne have paa andre Fiskepladser i vort Land. Ganske særligt gælder dette for Nordjyllands Vedkommende for hele den lange Kyststrækning fra Hanstholm til Skagen. Syd for Hanstholm har man dog i nogen Maade truffet saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, at de i høj Grad betrygge Fiskerne i deres farlige Erhverv. Nede ved Esbjerg har man jo en meget